

Maandag 24 mei 1971

MENSEN VAN BIJ ONS

August Dons uit Meensel-Kiezegem

EENS ALOMBEKEND MANDENMAKER

August Dons, vroeger jaren beter gekend als «Gust de mandenmaker», vertelde ons een en ander over het uitstervend mandenmakersberoep. Gust werd geboren te Binkom in 1897. Zijn ouders waren boeren doch gezien hij nog verschillende broers en zusters had was het hem onmogelijk op het ouderlijk bedrijf te blijven. Zo deed de gelegenheid zich voor om bij zijn oom, welke geen kinderen had, de mandenmakersstiel te gaan aanleren. Het vergde 7 jaar om de stiel grondig te leren, want het was niet gemakkelijk zegt Gust, deels te wijten aan het uitbreken van de eerste wereldoorlog, want er waren immers geen wisselkinderen.

In 1920 huwde August met Vuerinckx Florence van Meensel-Kiezegem; ze vierden onlangs hun gouden huwelijksjubileum. Na hun huwelijk begon August dan als zelfstandig mandenmaker. Hij had dadelijk werk in overvloed. Voor aardappelmanden kwamen de bestellingen uit het Mechelse. Uit Hageland waren het korven om over de kop van de kalveren te trekken. Voor kooplieden uit het Antwerpse moest hij fruitmanden met een deksel vlechten. Deze dienden voor het vervoer van fruit naar Engeland. Het was verloren verpakking. Gust kon instaan voor een spoedige levering, gezien hij doorgaans 16 u. per dag werkte. Wanneer het nodig was sprongen ook vrouw en kinderen bij.

Het vlechtwerk van Gust de mandenmaker was vooral gekend om zijn duurzaamheid. Hij bezigde de sterkste wissel welke er bestonden. Men kon ze praktisch alléén in de streek van het Hageland vinden.

Uit zijn record werkjaar verklaapte Gust het volgende: 2.007 kalverkorven, buiten de asper-

August Dons, een alom bekend mandenmaker uit Meensel-Kiezegem met zijn echtgenote Florence Vuericht. (P.D.)

gekorfjes, kloekenkorven, vechthanhotten, duivenkorven, kolenmanden, aardappelmanden en fruitmanden.

In de jaren 30 kwam dan de eerste crisis, aldus Gust, vooral ingevolge de oprichting van een draadfabriek te Tildonk. Er was echter nog niet te klagen tot aan de tweede wereld-

Om een kleine compensatie te vinden hadden wij thuis intussen een winkeltje geopend, aldus Gust, waar wij naast onze gekende manden en klompen ook voedingswaren verkochten.

De crisis verergerde nog na de tweede wereldoorlog en de opkomst van de plastieken korven was onze definitieve doodsteek, vertelt ons Gust.

Tot aan zijn pensioenleeftijd heeft onze sympathieke mandenmaker dan overgeschakeld naar de seizoenarbeid, voornamelijk in de fruitteelt.

Gust en Florence zijn nog zeer gezond en al hun kinderen hebben een goede betrekking, zodat zij thans gelukkig een kommerloze oude dag kunnen slijten.

J. D.